

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ως συνεργάται δεκτοί πάντες.
Συνδρομαί δεκταί
εις χαρτονομίσμα παντός έθνους,
προκληρωταί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΕΛΛΗΤΕΧΝΙΑ

Έκαστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εις τὰ κίβρια και πρακτο-
ρεία. Τόμοι άπλ. δρ.10, χρυσόδ. 12.
Έξωτερικῶ φράγκα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ εν οδῶ Όμήρου, 13 παρὰ τῷ Δυτικῶ ναῶ — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Έσωτερ.δρ. 8,— Έξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ολύμπια και άγῶνες υπό Πελοπος.— Τά παριλλέσια και τὸ Στάδιον υπό Πρωτέως.— Τέ φρο-
νοῦσαι περὶ ἡμῶν και τῶν Όλυμπιακῶν άγῶνων οἱ ξένοι υπό Φ. Π.— Les jeux Olympiques dans le passé et dans l'avenir, υπό
Δ. Βικέλα.— Έπικαιροί σημειώσεις, υπό Κ. Σίχ.— Η άποπτῆσα πρώτη ηλικία, υπό Κλεάνδρου.— Άγγελαι.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Σωματική διάπλασις τῆς ἑλληνίδος νεό-
τητος, ἐπίρρωσις τοῦ φρονήματος αὐτῆς
και παρασκευὴ αὐτῆς εις ἀληθῆ και χρή-
σιμα τῆς πατρίδος τέκνα, ἦν ὁ κύριος
σκοπὸς τῶν άγῶνων και τῶν ἐορτῶν τού-
των, αἵτινες ὑπὲρ τὴν χιλιετηρίδα ἐλάμ-
πρυναν και ἐδόξασαν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλά-
δα. Κανονικὴ τοῦ σώματος άσκησις, δε-
ξιὸς τῶν ὄπλων χειρισμὸς και ἀνάλογος
τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξις ἦσαν τὰ κατ'
ἐξοχὴν προπαρασκευαστικά διδάγματα
τῶν μελλόντων νὰ μετάρχωιν αὐτῶν.

Οἱ άγῶνες οὔτοι τὸ
πρῶτον ἦσαν τοπικαί ἐ-
ορταί, καθ' ἅς ἐν ἐκάστη
πόλεις ἰδιαιτέρως ἐπεδει-
κνυον οἱ νέοι τὰς εις
τὰς άσκήσεις προόδους
αὐτῶν πρὸς ἀπόκτησιν
ἐπαίνου και ἐκτιμήσεως
μεταξὺ τῶν οικειῶν και
συγχωρίων των. Κατό-
πιν ὅμως τὸ πρᾶγμα
γενικευθὲν ἔλαβε Πανελ-
λήνιον χαρακτήρα, διότι
ἐν τῇ μικρᾷ πεδιάδι τῆς
"Αλτῆως τακτικώτερον
και μεγαλοπρεπέστερον
ἤρξαντο οἱ Πανελλήνες
ἡγουμένων τῶν Ἑλείων
και εἶτα τῶν λοιπῶν Πε-
λοποννησιῶν νὰ προσέρ-
χωνται εις τοὺς άγῶνας,
πρὸς δὲ και παντοδαποὶ
ξένοι, πάσῃ δυνάμει ἐ-
πιδιώκοντες ὅπως τύχωσι
τῆς τιμῆς τοῦ νὰ μετάρ-
χωσι τοῦ δαφνιφόρου
τούτου σταδίου, οὗ ἡ δό-
ξα ἐμελλε ν' ἀναβιάσῃ
αὐτοὺς μέχρι τῶν οὐρα-
νῶν.

Ἄριστοκρατικοί, άγρόται, βασιλεῖς, μεγιστάνες και ἐν
γένει ἐκ πασῶν τῶν τάξεων και γυναικῶν ἐπιφανῶν ἀκόμη
μὴ ἐξαιρουμένων ἐφιλοτιμοῦντο νὰ πέμψωσι τοὺς ἵππους
και τὰ άρματά των εις Ὀλυμπίαν, ἢ νὰ συνοδεύσωιν
αὐτὰ ὅπως ἐπιδιώξωσι τὸν ἐκ πενιχροῦ κοτίνου βαρύ-
τιμον και ἐπίζηλον στέφανον· γελοῦντες δὲ κοῦροι ἐ-
σπευδον, ὅπως άγωνισθῶιν εις τὸν δίσκον, τὴν πάλην και
τὰς λοιπὰς άσκήσεις ὅσας ἡ ζεῖδωρος γυμναστικὴ ἐδίδα-
ξεν αὐτοὺς. Ἐν Ἑλίδι συνηντῶντο οἱ μᾶλλον ἐχθρικῶς
διακείμενοι λαοί, λησμονοῦντες πρὸς στιγμὴν ἢ πολλακίς
και θάπτοντες ἐντελῶς τὰ σπαράσσοντα αὐτοὺς μίση πρὸ
τοῦ βάρους τῶν ἐκπάγλων τῶν θεῶν ἀγαλμάτων. Ὁ χρυ-
σίζων τῆς Ὀλυμπίας ἥλιος διεσκεδάζε τὴν ψυχρὰν τῆς
διαστάσεως και τοῦ φθόνου ὀμίχλην, ἐπερρῶννε δὲ τοὺς
ὑπάρχοντας ἀμοιβαίους δεσμοὺς τῶν διαφόρων ἑλλη-
νικῶν πόλεων.

Ἡ πανήγυρις και ὁ ἀ-
ποθαυμασμὸς τῶν ἀμυθή-
των ἐκείνων ἀφιερωμάτων
και ἀγαλμάτων, δι' ὧν ἡ
περιλάλητος ἑλληνικὴ εὐ-
σέβεια και φιλοτιμία εἶχε
πληρῶσει τὴν παρά τὸν
Ἄλφειόν και τὸν Κλαδέαν
μαγευτικὴν ταύτην πε-
διάδα, μυρία αἰσθήματα
ἐνέπνεε τοῖς πανηγυρι-
σταῖς. Δὲν ἐγίνωσκε τις τί
πρῶτον τί δ' ὕστατον νὰ
θαυμάσῃ. Ἐκθαμβὸς ὁ ὀ-
φθαλμὸς ἀποσπῶμενος τοῦ
περιφήμου ναοῦ τοῦ Διός,
ὁ ὁποῖος ἐνέκλειε τὸ ἀρι-
στούργημα τῆς δαιμονίας
τοῦ Φειδίου σμίλης χρυ-
σελεφάντινον τοῦ Ὀλυμ-
πίου νεφεληγερέτου ἀγαλ-
μα, οὗ ναοῦ αἱ μετόπαι
κοσμοῦσιν ἐτι και νῦν τὸ
γαλλικὸν μουσεῖον τοῦ
Λούβρου, βυθίζεται εις
ἀναρίθμητα ἄλλα ἀξιο-
θαύμαστα ἐρείπια, μαρτυ-
ροῦντα τὴν ἀμύθητον με-
γαλοπρέπειαν τοῦ πλού-

produire les heureux effets que nous attribuons aux Jeux nationaux des Hellènes si on n'y avait pas joint la solennité de ces fêtes, les honneurs décernés aux vainqueurs et surtout le caractère sacré dont ces jeux étaient investis aux yeux du monde hellénique tout entier.

En effet, la fête célébrée à Olympie était comme une trêve de Dieu pour tous les peuples Hellènes. Dès que l'ouverture en était annoncée par les héraults, les conflits armés cessaient de cité à cité, les épées rentraient dans le fourreau. Durant ce congrès de paix, les députés des cités grecques, qui étaient presque toujours les plus illustres parmi leurs citoyens, se ren-

planté dans le bosquet de l'Altis, près de l'autel des nymphes aux belles couronnes. De ces tiges, enlacées en guirlandes, on couronnait les têtes des vainqueurs. Ces simples couronnes étaient la plus inestimable des récompenses. Les vainqueurs jouissaient d'autres privilèges aussi; ils étaient exempts de tribut, leur cité se chargeait de les nourrir, ils avaient une place d'honneur au théâtre, un rang spécial à l'armée, mais rien n'égalait à leur yeux la glorieuse couronne d'olivier sauvage. Les héraults proclamaient à haute voix le nom du vainqueur, ainsi que celui de son père et de sa patrie, et aux acclamations du peuple assemblé, la couronne lui était décernée. Cette cérémonie était

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ — UNE ELEUSINIOTE CONTEMPORAINE

contrant à Olympie pouvaient aplanir par la voie diplomatique les différents qui les séparaient.

Dans tous les cas, pendant un mois on s'accoutumait à jouir des bienfaits de la paix, on pouvait parcourir en sécurité les montagnes et les vallées de la Grèce et d'un bout à l'autre du pays hellénique tous les peuples avaient les yeux tournés vers l'enclave sacrée d'Olympie.

Le dernier jour des Jeux était pour les vainqueurs le jour le plus heureux de leur vie. Un garçon dont les deux parents devaient être encore en vie, coupait avec une faucille d'or des tiges de l'olivier sacré,

suivie de sacrifices et de pompes triomphales, dont la splendeur dépendait de la fortune privée du vainqueur et de la richesse de sa ville natale, qui participait à l'honneur de la victoire.

Dans l'après-midi on se réunissait dans le Prytanée, au banquet offert par les Eléens. Les fêtes se prolongeaient pendant la nuit par d'autres festins. On y chantait en chœur des poésies anciennes, ou des nouvelles composées pour l'occasion, sans parler des Odes avec lesquelles on célébrait dans sa ville natale le retour du triomphateur; heureux à jamais si Pindare était le Poète de ces Odes! Une deuxième victoire aux

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

'Αρίστη και λαμπρότατη περίοδος των αθλητικών αγώνων ήτο ή εν 'Ολυμπία, εξ ής και τό όνομα προσέλαβον, επί ένδεκα δλους αιώνας διεξαγωγή αὐτών, ήτις ήγένετο τό στάδιον τής σωματικής και διανοητικής ανάπτυξεως των πάσαι 'Ελλήνων.

— Γυμνικοί αγώνες ήτελούντο και πρότερον εν 'Ελλάδι απ' αὐτών των μυθικών χρόνων και τούτων ακριβή εικόνα παρέχει ήμιν ή παρ' 'Ομήρω περιγραφή τής κηδείας του Πατρόκλου και ή των αγώνων των από του 'Αλκινόου βασιλέως των Φαιάκων γενομένων προς τιμήν του ζηνιζόμενου 'Οδυσσεύς.

— 'Επίσης ήορται δημοτελών τούτων σωματικών ασκήσεων ήπήρχον και άλλα κατά τόπους, τά Πύθια, τά Νέμεα, τά 'Ισθμια.

— 'Αλλά μεγίστη και περικλειστάτη πασών ήγένετο ή εν 'Ολυμπία ιδρυθείσα τό 776 π. χ. και περιβληθείσα πανελληνίων χαρακτήρα, ως περιουσία επί τό αυτό τους αντιπροσώπους πασών των ελληνικών φυλών, των διεσπαρμένων ανά την Μεσόγειον από των 'Ηρακλείων στηλών μέχρι του άπωτάτου μυχού του Εβξείνου Πόντου και τής Μαιώτιδος λίμνης.

— Οι εν 'Ολυμπία αγώνες ιδρύθησαν από 'Ιφίπλου, βασιλέως τής 'Ηλιδος, κατά συμβου-

λήν και παρόρμησιν Λυκούργου του νομοθέτου τής Σπάρτης.
— 'Ο χώρος ένθα ήτελούντο οι αγώνες, πλουτισθείς κατ' όλίγον διά των προσφορών των 'Ελληνίδων πόλεων και των πλουσιών αναθημάτων, άπέβη άληθές μουσειόν άριστουργημάτων των περικλειστάτων τής 'Ελλάδος τεχνητών. Μεγαλοπρεπείς ναοί, θέατρα, στοαί, βωμοί και μνημεία παντοδαπά ήπλήρουσαν την και από τής φύσεως θαυμάως πεπρωτισμένην πεδιάδα τής 'Ολυμπίας; αγάλματα δι εκ χρυσού και άργύρου και ήλέφαντος και πολυτίμων λίθων παντοίων ήκόσμουσαν τά περικαλλή ταύτα τής τέχνης μνημεία.

— 'Η διάταξις των αγώνων ήν ανατιθειμένη εις τους 'Ηλείους, όστινες ήκανόνιζον τό πρόγραμμα και την τάξιν και ήπεσκόπουσαν τό δίκαιον των κρίσεων, ήκάστη δέ πολιτεία, ήκάστη πόλις ήπέστειλλον θεωρούς ήτοι ήπισήμους ήπιτρόπους.

— Πολύ πρό τής ενάρξεως των αγώνων ήπήρχοντο εξ 'Ολυμπίας άγγελιοί εις τάς άπωτάτας χώρας κομιζόντες την ήπισημον διακήρυξιν περί τής ήορτής των 'Ολυμπίων.

— Κατ' άρχάς μόνος αγών ήν ό του Σταδίου, ήτοι ό δρόμος, πρώτος δέ νικητής καταλέγεται ό Κόροιβος πολιτής 'Ηλείος. 'Εν τοίς ύστερον χρόνοις εκ του όνόματος του εν

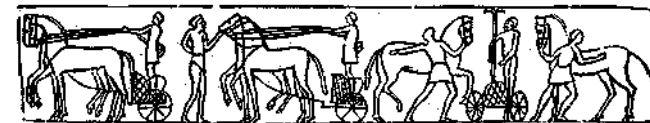
Jeux Olympiques donnait le droit d'ériger dans l'enclave sacrée une statue commémorative. Celui qui avait remporté la couronne à trois reprises, pouvait seul y avoir sa propre statue de grandeur naturelle.

Tout ce côté, le côté pour ainsi dire moral, des Jeux Olympiques, il serait pour le moins difficile de le faire revivre aujourd'hui. Les conditions de la vie sociale ou nationale et les rapports internationaux ne sont plus les mêmes que dans l'antiquité. De nos jours on a pris l'habitude de concourir pour des récompenses plus substantielles qu'une simple couronne d'olivier; la gloire du vainqueur ne serait plus partagée par sa patrie tout entière, comme autrefois, et on n'attribue plus à la possession de la vigueur corporelle, de l'agité musculaire et de la beauté virile l'importance prépondérante qu'on leur attachait jadis.

Il n'en reste pas moins acquis qu'au point de vue physique, les exercices des anciens, et spécialement ceux que l'on désignait sous le nom collectif du *Pentathlon*, atteignaient le même but que l'on se propose maintenant par l'enseignement de la gymnastique, et qu'à certains égards ils l'atteignaient mieux.

On pourrait, croyons-nous, avancer que le disque et la course étaient mieux adaptés au développement des forces musculaires que le jeu des barres; et s'il nous était permis d'émettre une opinion ou d'exprimer un vœu, ce serait de voir comprendre dans notre système de jeux athlétiques modernes ces deux parties du pentathlon, ainsi que le saut. Quant au javelot et à la lutte, leurs résultats physiques peuvent, à notre avis, être mieux obtenus par d'autres exercices. La lutte, en particulier, nous semble peu conforme aux exigences de la civilisation moderne. Du reste, la lutte ainsi que le javelot ont perdu leur application pratique. Les peuples modernes possèdent des moyens bien différents de ceux des anciens pour revendiquer leurs droits ou vider leurs querelles».

D. BIKELAS

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝ. ΑΝΤΩΝ. ΒΙΔΑΛΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 44

Εἶναι τὸ μόνον βραβευθὲν ἑλληνικὸν κατάστημα ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων δι' ἀργυροῦ μεταλλίου. — Εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ὑποδηματοποιεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπερ κατασκευάζει πάντοτε εἶδους ὑποδημάτων πάσης ἄξιας καὶ σχήματος. Εἰδικότες διὰ χωλοῦς, κτλ. Ὁ μόνος κατασκευαστὴς ἀρχαίων καὶ σκηρικῶν ὑποδύσεων, ὡς καὶ δι' ἱππασίαν χοροῦς καὶ θήραν. Τὸ κατάστημα τοῦτο φημιζέται διὰ τὴν καλὴν καὶ στερεὰν τέχνην, κομψότητα καὶ τὰς μετρίαις αὐτοῦ τιμὰς. Γίνεται δὲ γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ μεταφθερῶν ἐναντι τοῦ Βαριετὲ ὁδὸς Σταδίου 44 καὶ πλουτισθὲν διὰ νέων ὑλικῶν ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐργασίαν τοῦ εἶδους τούτου.

Π. Μ. ΓΚΙΟΡΑΣ

103 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 103

ΑΘΗΝΑΙ

Κοσμήματα διάφορα, Γαρνιμέντα, Λαιμοδέται, Τραχηλιαίς, Ἀρώματα, Ἐργόχειρα, Μαλλία κεντήματος, Χειρόκτια παντός εἶδους ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, Ἀνεμιστήρια (βεντάλιας) Κάλτσαις ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ διάφορα ἄλλα ψελλικὰ γυναικείας χρήσεως.
Μεγάλη συλλογὴ παντός εἶδους ἀθυρμάτων, παιγνιδίων διὰ παιδας καὶ κοράσια.
Ποδήλατα τελευταίου συστήματος
Πλαγγόνες τοῦ συρμοῦ ὁμιλοῦσαι κτλ. κτλ.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ

Π. ΚΟΥΔΟΥΡΙΩΤΟΥ

Πλατεία Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας

Καπνὰ καὶ σιγαρέτα πρώτης ποιότητος.
 Σιγάρα πούρα (Ἀβάνας).
 Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΑΔΕΛ. ΡΕΤΣΙΝΑ
 ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ
 ΥΦΑΣΜΑΤΑ (ΔΡΙΛΙΑ) ΛΕΥΚΑ ΠΑΝΙΑ ΝΗΜΑΤΑ κ.τ.λ.

Εὑρίσκονται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τούτῳ καταστήματι πλουσιώταται συλλογαὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ εἰς τιμὰς ἐκτός συναγωνισμοῦ.

Ὁδὸς Αἰόλου ἐναντι Ἀγίας Εἰρήνης
 ΑΘΗΝΑΙ

Μ. Χ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ

16 ἀριθ. — Ὁδὸς Ἀριστείδου — ἀριθ. 16

Ἀναλαμβάνει παντός εἶδους βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν, ἀπὸ ἀπλῆς συρραφῆς μέχρι πολυτελεστάτου δι' αἰθούσας δεσμάματος, Δέχεται παραγγελίας καταστήτων παντός σχεδίου καὶ ἀγγλοαμερικανικοῦ συστήματος.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΥΖΙΑ

Πλησίον τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ΑΘΗΝΑΙ Ὁδὸς Ἐρμού. ΑΘΗΝΑΙ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης πωλούμενα χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ἄτμοκίνητον ἐργοστάσιον φακέλλων, ἐμπορικῶν βιβλίων (καταστήτων) καὶ φωτογραφικῶν καρτονίων.

Μόνος κάτοχος τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Lumière καὶ Ilford.

Ἀποθήκη φωτογραφικῶν εἰδῶν, χάρτου Albuminé, καρτονίου, χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στυγματικῶς διὰ 4 πιεστηρίων ταχυτάτων ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Κατασκευὴ σφραγίδων ἐξ ἐλαστικοῦ.

Χαράκται ἐπὶ μετάλλων καὶ ἐπὶ ξύλων.

PAPERIE

PALLIS ET COTZIAS

MAISON FONDÉE EN 1870

RUE D'HERMÈS PRÈS L'HOTEL ANGLETERRE

ATHÈNES

Vente de papiers et articles de Bureau, en gros et en détail.

Fournisseurs de la banque Nationale de Grèce et des principales maisons de commerce et d'Industrie.

Fabrique d'enveloppes, papiers deuil, livres de comptabilité (registres) et cartons photographiques. Mouvement à vapeur.

Graveurs sur metal et sur bois. Timbres caoutchouc. Cartes de visite en taille-douce à la minute. Seuls depositaires des plaques photographiques, Lumière et Ilford. Des encres Stephens de Londres, et Ed. Beyer de Schemnitz. Articles pour la photographie.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΔΗΣ
 ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗΣ

41—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—41

Εἰδικὸς διὰ δέσιμον ἐπιστημονικῶν βιβλίων καὶ ἐλοκλήρων βιβλιοθηκῶν κατ' ἀποκοπὴν

Δι' ἐκτυπώσεις ἐπισκεπτηρίων, ἐπικεφαλίδων, ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων καὶ πλαισιώσεις εἰκόνων

Γίνεται χρῆσις δερμάτων πάντων τῶν εἰδῶν.

Πέμψατε τὰ βιβλία σας εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν φιλοβιβλίων

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΗΝΗ

Ἐργασία τελειοτάτη Περιποίησης ἔκτακτος. Καθαριότης εἰς τὸ ἔπακρον. Προθυμία ἀπαράμιλλος.

Τὸ κατάστημα διαθέτει εἰδικὸν τεχνίτην διὰ τὴν κόμωσιν τῶν κυριῶν καὶ τὴν κατ' οἶκον περικόσμησιν.